

20.7.2025

Author

JANSSEN, Piet J.

Title

Studenten leren niet, zij studeren : Over transformatie als psychologische kern van hoger onderwijs

Publisher

Antwerpen [u.a.] : Garant, 2009

Collation

305 S. : graph. Darst.

Publication year

2009

ISBN

978-90-441-2354-8

Inventory number

76144

Keywords

Studentenschaft : Studienverhalten ; Studentenschaft : soziale Lage ; Studentenschaft : allgemein

Abstract

Dit boek reflecteert over recente en klassieke onderwijsproblemen; de invoering van competenties en de al ruim een halve eeuw bestaande eerstejaars hecatombe. Het synthetiseert in de persoon van zijn auteur ruim 40 jaar Leuvens onderzoek inzake studeren en doceren. Hoger Onderwijs aan de universiteit zowel als erbuiten staat inmiddels voor de uitdaging om ? getrouw aan eigen missie binnen Europa in wording ? zoveel mogelijk jongeren in staat te stellen zichzelf optimaal als aankomend expert tot persoonlijkheid te ontwikkelen. Dat vergt grondige reorganisatie, inclusief substantiële evaluatie; verandering leidt, ook al beoogt zij fundamentele vernieuwing, immers ipso facto niet tot verbetering. Binnen dit perspectief plaatst Janssen twee reeksen kanttekeningen bij wat momenteel in uitbouw is. De eerste betreft het vormingsgebeuren. Qua einddoel lijkt expertise als

20.7.2025

omvattend vormingsideaal te moeten wijken voor een rist door lerenden successief als credits te verwerven competenties. Zulks impliceert echter dat jongeren leerling (kunnen) blijven én (dienvolgens) lerend levenslang krijgen. Wie daarentegen studeert, transformeert zich zelf in expert. Dat betekent zichzelf ? én daar gaat het om ? in eigen zich stilaan uitkristalliserende sociale rol, eerst als persoon Fons en vervolgens als persoonlijkheid Renée, op authentieke wijze tot iemand maken. De tweede betreft de schijnoplossing die via flexibilisering binnen deze hervorming gegeven wordt aan het al zo'n halve eeuw bestaand probleem in de transitie van secundair naar hoger onderwijs. Dit vraagstuk is niet opgelost door te doen alsof die eraan inherente hecatombe ? o.m. dankzij een inmiddels gerealiseerd leerkrediet ? nu niet meer bestaat. De auteur start deze psychologische analyse vanuit zijn ervaringen als visiterend onderwijsdeskundige die zich vanuit eigen expertise een weg baant doorheen de diversiteit van competenties die studenten op hun weg van eerstejaars naar bachelor dienen te verwerven. Hij integreert die oplossing met zijn visie op de processen van studeren (als transformatie) en doceren (als noodzakelijke katalyse daarvan). Van daaruit rapporteert hij via zijn [3*3] van [actie*reflectie] over studeergedragservaringen van o.m. eerstejaars hoger én universitair onderwijs. Zo fundeert hij de noodzaak adituriënten te leren studeren. Zulks impliceert dat abituriënten voordien hun keuze als ontwerp van (het verhaal van) eigen leven realiseren bij wijze van proces van matrixconstructie. De hiermee complementair noodzakelijke tweetraps keuzebegeleiding stelt Maks in staat zichzelf te transformeren in Fons en diens studeren, als eigen actie, in persoonlijke reflectie (als Renée in wording) te duiden en effectief te sturen.(HRK / Abstract übernommen)

Signature

W 02-040 JANS